

DUYEK

SÛZNÂK
(ilahi)

EYYÛBÎ ALÎ RIZA ŞENGEĻ

Ey se mî u Hay yül Kay yû
mu ha kî mu zül ce lâi
E der ol dum naz mile şim di
Sen bi lir sin ki deđil mak sô
sa na dumiz ben ha ar ri zi ke hal mâl
Ak lim er mez hik me tin
bil mem bu man zum söz le rin D.K.

Ey Semî'ü-Hayyü'l-Kayyüm ü Hakîm ü Zü'l-Celâi

Eder oldum nazm ile şimdi sana ben arz-ı hâl

Aklım ermez hikmetin bilmem bu manzum sözlerin

Sen bilirsin ki deđil maksûdum izhâr-ı kemâl

Âcizim çün âdet-i nâs üzre kulluktan heman

Oldu işim pes mecâzib gibi manzum kıyl ü kal

Pîr-i İbnî olmuşum yok tâkatım hiç kulluğa

Aşk u cezbe ver bana sen bende benlik koma al

Eyle KUDDÛSÎ kulunu lutf edip mest-i müdâm

Ol Habîb'in hürmetine ey Lâtf ü bi-zevâl (1)

(1) Kuddûsî Divânı; sh. 110, İstanbul 1285.